

behøver at frygte nogen Fare af denne Bestemmelse for, at Tjenestetidens Varighed der for Fremtiden skulde blive kortere. — Jeg skal hermed tillade mig at slutte.

Justitsministeren: Jeg vilde blot tillade mig at gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til det Stykke, der efter Udvalgets Forslag skulde indføres først i § 9, nemlig, at den Forpligtelse, som paahviler Bondestanden til at tage fast Tjeneste, for Fremtiden skal bortfalde. Den ærede Landsstingsmand, som nys havde Ordet, indrømmede, at Sætningen maa ansees som overflødig, og meente, at denne Sætning alene skulde optages, fordi Folk af Bondestanden da vistnok lettere kunde see, at denne Forpligtelse skal falde bort, medens de ellers muligen kunde staae i den Formening, at de fremdeles skulde tage fast Tjeneste, skjøndt de ikke havde nødtigt at tage den netop paa et halvt Aar. Men ligesom Sætningen er overflødig, og det troer jeg, den er, saaledes maa det tillige erkendes, at den ikke passer ind i Lovudkastet, saaledes som det er affattet, da det giver fuldstændige Regler om, hvad der skal gjælde for Lyendeforholdene for Fremtiden, og slet ikke besatter sig med at tale om, at den eller den Regel, som hidtil har været gyldig, nu ikke længere skal gjælde. Loven giver heelt nye og fuldstændige Regler om Lyendeforholdet, saa at Alt, hvad der skal gjælde om det, kommer til at indeholdes i Loven; men man finder Intet der, som kan tyde hen til, at Forpligtelsen for Bondestanden til at tage fast Tjeneste skal vedblive. Men jeg kan heller ikke indsee, hvorledes denne Mening skulde kunne optaae, at en saadan Forpligtelse til at tage fast Tjeneste vedbliver, naar der ikke gives nogen vis bestemt Tjenestetid. Thi hvad vil det sige fast Tjeneste, naar denne kan slutes i ugeviis eller dagviis? Der bliver ingen Grændse imellem, hvad der kan ansees for fast, og hvad der ikke kan ansees for fast Tjeneste, naar Tiden ganske overlades til Overenskomst, og den Forpligtelse, der hidtil har paahvilet visse Personer af Bondestanden til at tage fast Tjeneste, kan saaledes ikke gjøres gjældende mere, naar man har denne almindelige Regel uden Undtagelse, at Lyendecontracter kunne indgaaes paa en saa kort Tid, det skal være.

Den hele Indskrænkning, der paahviler Bondestanden, faaer nemlig kun Betydning i Forbindelse med Bestemmelsen om, at Contracten skal indgaaes idetmindste paa en vis Tid s. Ex. ^{1/2}Aar; naar det Sidste bortfalder, bortfalder ogsaa den første Regel, og derfor vil man ogsaa see, at navnlig Pl. af 16de Decbr. 1840, forsaavidt den har gjort Undtagelse fra Lovens Regel, har meent, at det var klart, at, naar man satte, at de Paagjældende kunde tage Dagarbejde, kunde Forpligtelsen for dem til at tage fast Tjeneste ikke vedblive ved Siden af Tilladelsen til at tage Tjeneste for saa kort en Tid, som de vilde. Jeg troer altsaa ikke, at der er Grund til at optage denne Sætning, der, som jeg har tilladt mig at bemærke, ikke passer ind i Loven efter dens hele Affattelse.

Ryholm: Jeg skal tillade mig at bemærke i Anledning af det Foredrag, den ærede Justitsminister har holdt, at, hvis jeg skulde have udtalt, at jeg ansaae den omtalte Sætning for overflødig, saa har jeg ikke udtrykt, hvad der var min Tanke; jeg kunde ikke have udtalt det saaledes fra mit Standpunct. Jeg troer ogsaa, at jeg kun har udtalt, at efter Motiverne af Lovudkastet fremgik det vel, at den omhandlede Bestemmelse for Fremtiden skulde ophøre, men at det derimod ikke var klart udtalt i de Ord, hvormed Udkastets § 9 begynder, nemlig at „Tjenestetidens Varighed beroer paa Overenskomst“, at denne Forpligtelse for disse Tjenestekarle under 28 Aar til at tage fast Tjeneste for Fremtiden skal bortfalde. Jeg troer ogsaa at kunne henvise til, at, da § 11 indeholder en udtrykelig Bestemmelse om, hvad der skal ansees for en Lyendecontract, saa seer jeg ikke rettere, end at, hvis man ikke samtidig hermed kommer frem med en saadan Bestemmelse om, at disse Karle, der efter Placaten af 1840 ere pligtige at tage fast Tjeneste, skulle være frie derfor, saa ville de maatte tage Tjeneste skjøndt kun paa een Maaned efter Bestemmelsen i § 11; saaledes har jeg forstaaet det.

Krabbe: Det er vist meget ædle Bævæggrunde, der have foranlediget den ærede anden Landsstingsmand for 6te Kreds (Vardensfeth) til at foreslaae en Forandring i § 9; men jeg troer dog, at han ikke derved opnaaer,